

درام اجتماعی ضد سرمایه داری

تهیه‌کنندگان درام اجتماعی و مذهبی افشاگرانه «صدای آزادی»، یک درام افشاگرانه تازه دیگر به نام «صدای امید» تهیه و تولید کرده‌اند که نگاهی انتقادی به سیستم سرمایه‌داری و نوع حکومت‌داری در آمریکا را به نمایش می‌گذارد. شرکت مستقل فیلمسازی ایندپندنت مدیا کمپانی که در یک دهه اخیر تولیدکننده درام‌هایی با مضامین اجتماعی و سیاسی بوده و به عنوان خانه جدید هنرمندان مستقل و متعهد شناخته و معرفی می‌شود، صدای امید را با هزینه اندک ۹ میلیون دلاری تهیه کرده است. شرکت مستقل فیلمسازی انجل استودیو هم در ساخت این درام افشاگرانه همکاری داشته است.

فیلمنامه صدای امید با نگاهی به داستانی واقعی نوشته شده و درباره گروهی از اهالی شهر تگزاس است که بعد از ناامید شدن از حمایت و همکاری مسئولان دولتی، تصمیم می‌گیرند خود آشتین‌ها را بالا بده و به کمک بچه‌های یتیم ساکن شهر بروند. اعضای این جامعه بعد از مدت‌ها تلاش برای متقاعد کردن مسئولان و مقامات دولتی محلی، متوجه این واقعیت می‌شوند که شعارهای مردم‌دوستانه آنها فقط جنبه عوام‌فریبی داشته و مسئولیت‌های دولتی و رسمی، محملی برای دردی از جیب مردم عادی است. این گروه که از سیستم‌پتیم‌داری دولتی ناامید شده، خود دست به تأسیس یک یتیم‌خانه مردمی زده و برای بچه‌های یتیم وی‌بی‌سپناه شهر، والدین مناسبی پیدا می‌کنند.

در اس اعضای این گروه خانم سیاهپوستی به نام دانا مارتین بود که خود در کودکی طعم فقر و نداری را چشیده و در بزرگسالی تصمیم می‌گیرد علیه فقر و تبعیض و نظام سرمایه‌داری مبارزه کند. او که همسر یک کشیش است، فعالیت‌های اجتماعی و مردمی خودش را با کمک و کلیسای تحت‌نظر وی انجام می‌دهد. تحت‌مدیریت این زن معتقد و مصمم، ۲۲ خانواده مسئولیت نگهداری ۷۷ بچه یتیم را به عهده گرفتند و این در شرایطی بود که یتیم‌خانه دولتی تگزاس با وجود بهره‌گیری از

کمک‌های کلان مالی از سوی دولت، نتوانست نیچی از تلاش خانم مارتین را انجام دهد. جاشوا ویگل، فیلمساز سفیدپوست سینما که همکاری نزدیکی با جامعه هنرمندان سیاهپوست آمریکا دارد، کارگردانی صدای امید را انجام داده است. به گفته او: «سینمای مستقل که همیشه حرفی برای گفتن دارد، برای ادامه حیات و تولید محصولاتش با مشکلات و موانع متعددی همراه است. معمولاً سرمایه لازم برای ساخت فیلم‌های مستقل به سختی فراهم می‌شود و کمپانی‌های بزرگ فیلمسازی حاضر به سرمایه‌گذاری روی این‌گونه فیلم‌ها نیستند. آنها با این ادعا که محصولات مستقل تماشاجی ندارند، از تولید این گونه فیلم‌ها امتناع می‌کنند اما نوع برخورد تماشاگران با درام‌های مستقل و غیرمتعارف ثابت‌کرده که این ادعا خلاف واقع است.» اشاره ویگل به موفقیت بالای صد میلیون دلاری درام غیرمتعارف و واقعی صدای آزادی با بازی جیمز کاویل است. این درام افشاگرانه که درباره برده‌گی کودکان در آمریکا و سوءاستفاده‌های غیراخلاقی از کودکان لاتینی‌تبار در جامعه مرفهین آمریکا است، با هزینه اندک ۱۰ میلیون دلاری تهیه شد و توانست تا حد یک بلاک‌باستر خود را به نمایش گذاشته و به رقابت با تولیدات گران‌قیمت و پیرسودای هالیوودی برپرداز. ویگل می‌گوید: «بعد از موفقیت بالای مالی و انتقادی صدای آزادی، وضعیت کمی تغییر کرده و حالا از ساخت فیلم‌هایی با مضامین غیرمتعارف و اجتماعی استقبال بیشتری می‌شود.» سازندگان صدای آزادی، تاریخ چهارم جولای-روز استقلال آمریکا-را به‌عنوان زمان اکران عمومی آن انتخاب کرده‌اند. منتقدان سینمایی می‌گویند سازندگان فیلم با انتخاب این درام افشاگرانه در این تاریخ، زیرکی خاصی کرده و به نوعی از اکران فیلم در این تاریخ به‌عنوان ریشخندی تلخ و کنایه‌آمیز به مسئولان دولتی آمریکا اسم برده‌اند.

سند ملی سینما و ضوابط حاکم بر بازار هنرهای تجسمی در آخرین جلسه شورای هنر تصویب شد.

محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی ضمن تصویب سند سینما و ضوابط حاکم بر بازار هنرهای تجسمی در آخرین جلسه شورای هنر، گفت: به دلیل تبعات شفاف‌نبودن چهارچوب‌های فرهنگی، هنری و مشکلات فراوانی که برای اصحاب فرهنگ و هنر ایجاد شده بود، تدوین اسناد مختلف را

سند ملی سینما تصویب شد

در دستور کار قرار دادیم. وی تصریح کرد: این مسأله را می‌توان در عملکرد حدود سه‌ساله این شورا دید، طی جلساتی که در این مدت برگزار شد، تلاش کردیم تا مشکلاتی که در عرصه فرهنگی و هنری وجود داشت را حل کنیم. وی تصویب سیاست و ضوابط حاکم بر بازار هنر را مهم‌ترین اقدام در حمایت از هنرمندان مظلوم این عرصه عنوان کرد و افزود، الزام دستگاه‌های اجرایی به خرید منظم آثار هنری و شهرداری‌ها و وزارت راه و شهرسازی

شیوع کم‌دی سازی در میان کارگردانان جوان و توفیق این‌گونه سینمایی در گیشه را با حمید بهرامیان، کارگردان «ملاقات با جادوگر» بررسی کرده ایم

فیلم‌های کم‌دی که به موضوعات روز جامعه می‌پردازند، ممکن است باعث صدمه به فیلم شود. آیا به نظر تان این فاصله باعث صدمه به فروش فیلم ملاقات با جادوگر خواهد شد یا خیر؟
من فیلم ملاقات با جادوگر را سه بار به همراه مخاطبان دیدم که یک بار آن اکران مردمی بود و مردم خبر داشتند که کارگردان فیلم حضور دارد و به من لطف داشتند اما دو بار دیگر در اکران عمومی فیلم رفتم و در این دو تجربه واکنش‌هایی که دیدم خیلی زیاد حال مرا خوب کرد و متوجه شدم تاریخ‌مصرف فیلم نگذشته است، فیلم هنوز حرف خود را دارد؛ چرا که عشق و عاشق شدن، پدر و مسئول دولتی که اختلاس می‌کند، حرف دیروز و امروز نیست و در جامعه جریان دارد یا کلاهبرداری که حق یک دختر بی‌پناه را خورده، درد امروز جامعه است و هنوز وقتی فیلم را می‌بینید به نظر نمی‌رسد که فیلم مربوط به پنج سال پیش باشد.

[۹] شما در فیلم ملاقات با جادوگر جلوی دوربین و پشت دوربین با یتیمی حرف‌های همکاری داشته‌اید؛ تجربه‌کار با چنین گروهی چگونه بود؟

اولین بازیگری که ما برای فیلم انتخاب کردیم، آقای علیرضا خمسه بود و ایشان انسان بسیار دوست‌داشتنی و بازیگر منظمی هستند و همکاری با ایشان جزو تجربه‌های لذت‌بخش من بود. از همکاری با بازیگران دیگر مثل منانی حقیقی، امیرمهدی زوله، خانم نسیم ادبی و... نیز بسیار لذت بردم. آن‌قدر جو پشت صحنه دوستانه بود و همه بچه‌ها با حال خوب سر صحنه حاضر می‌شدند و فیلم را از خودشان می‌دانستند که سر صحنه با مسأله و مشکلی مواجه نشدیم. درباره عوامل پشت صحنه یکی کسانی که از او بسیار آموختم و حضور او افتخاری بود برای من که با ایشان همکاری داشتم، آقای نظام کیایی بود. همچنین دیگر بچه‌های پشت صحنه که اسم نمی‌برم، چون ممکن است اسمی را فراموش کنم همه از کار کردن لذت می‌بردند. البته تجربه‌ای که خودم در مقام دستیار کارگردانی داشتم هم در ایجاد چنین فضایی تاثیرگذار بود.

آزادانه داشتم که چه فیلمی را بسازم، حتما از هر دو فیلمی که می‌ساختم یکی کم‌دی بود. گونه کم‌دی را دوست دارم و فیلم دومم در عین کم‌دی‌بودن متفاوت از فیلم اولم است. با این‌که فیلم ملاقات با جادوگر تا به اینجا بازخورد بسیار خوبی داشته اما قطعاً فیلم دومم اثر پخته‌تری خواهد بود، ولی نمی‌دانم فشارهای اقتصادی و تنگناهایی که گریبانگیر بچه‌های سینماست، چقدر باعث تغییر در سلیقه‌ها خواهد شد اما احساس می‌کنم این هم خود بخشی از روند فیلمسازی است و طی آن بلوغ اتفاق می‌افتد.

[۹] فیلم ملاقات با جادوگر تولید سال ۱۳۹۸ است؛ گفتنی است که از سال ۱۳۹۸ تا به امروز اتفاقات زیادی مانند کرونا رخ داده، می‌خواستیم درباره این فاصله زمانی تا اکران توضیح دهید؟

ما وقتی می‌خواستیم فیلم را در سال ۱۳۹۸ اکران کنیم، پاندمی کرونا شروع شد و سینماها تعطیل شدند و پس از آن کشور وارد شرایط ویژه‌ای شد که امکان اکران فیلم را از ما سلب کرد و همین‌طور پشت هم اتفاقات مختلفی افتاد که نشد فیلم به اکران برسد.

[۹] تصام این اتفاقات و فاصله‌ای که از تولید تا اکران ایجاد شد، مخصوصاً درباره

دینی است که به سینما داریم. طبیعی است در یک فیلم کم‌دی این ارجاعات وجود دارد؛ چراکه فکر نمی‌کنم در ژانرهای دیگر بستری برای این ادای دین فراهم باشد.

[۹] با توجه به این‌که ملاقات با جادوگر اولین فیلم سینمایی است که ساخته‌اید و در گونه کم‌دی است، افق دیدتان کجاست؟ آیا همین‌گونه راه را ادامه می‌دهید، یا برنامه‌ای برای ورود به دیگر گونه‌های سینمایی هم دارید؟

من اولین فیلمی که می‌خواستم بسازم یک فیلمنامه غیرکم‌دی بود و خیلی دوست داشتم آن را اکران کنم اما به‌عنوان کسی که سال‌هاست در سینما دستکاری کرده و به دنبال فرصتی برای ساخت فیلم است، سعی کردم از هر فرصتی که پیش می‌آید نهایت استفاده را ببرم. برای من این فرصت در کم‌دی ایجاد شد و سعی کردم از این فرصت استفاده کرده تا فیلمسازی را شروع کنم و بتوانم فیلم‌های خودم را بسازم. من عاشق کم‌دی هستم و خیلی خیلی کم‌دی را دوست دارم و هیچ‌وقت کم‌دی ساختن را کنار نخواهم گذاشت اما ساخت فیلم گونه کم‌دی اولویت من نیست.

من فیلمنامه‌هایی دارم که مخصوص خودم است و دوست دارم آنها را بسازم. فیلم بعدی هم که ساختم و الان با اسم موقت «به‌خاطر یک کیف دلار» شناخته می‌شود، یک فیلم کم‌دی است، اما تلاشم این است فیلم‌های پس از آن را در گونه‌هایی غیر از کم‌دی بسازم، چون فکر می‌کنم در آن گونه‌ها موفق‌تر خواهم بود.

[۹] این روزها هزینه فیلمسازی بسیار بالا رفته و فیلمسازان مستقل امکان ساخت یک اثر سینمایی را ندارند و به همین خاطر وارد پروسه ساخت فیلم‌های تجاری و کم‌دی می‌شوند. آیا شما هم به همین خاطر وارد ساخت یک اثر کم‌دی شدید یا خیر؟

بدون شک بخشی از دلیلی که باعث ساخت این اثر شده، ناشی از همین مسأله و روزگاری است که بر ما می‌گذرد و نمی‌توان آن را انکار کرد و بخشی از آن به‌دلیل فشارهای اقتصادی بوده اما اگر فشارهای اقتصادی هم نبود من حق انتخابی

هدف؛ رضایت مخاطب

اکنون تنها دغدغه من این است که فیلم به حق خودش برسد و این امر مستلزم این است که فرآیند پخش فیلم تبلیغ شود، چون فیلم در این فرآیند تبلیغات زیادی ندارد. من تمام تلاش خود را کردم که فیلم دیده شود، ولی من فقط یک نفر هستم و آن قدر قدرت ندارم تا فیلم دیده شود. تا به اینجا فروش فیلم بد نبوده و فیلم ملاقات با جادوگر با توجه به این‌که کمتر از یک هفته از اکران فیلم می‌گذرد، تقریباً رتبه چهارم را از نظر فروش روزانه کسب کرده و امیدوار هستم که ببینده آشنا شود. من ناراضی‌ای از ببینده هنگام خروج از سینما ندیده‌ام و تماشاگران هنگام تماشای فیلم هیجان زده می‌شدند و امیدوارم فیلم به جایگاه خودش برسد.

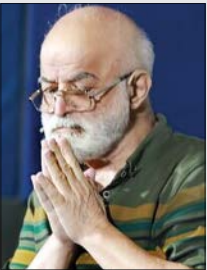
«صد دام» در سینما آفریقا

تولید فیلم سینمایی «صد دام» به لوکیشن سینما آفریقای تهران رسید و عوامل این فیلم سینمایی از صبح دیروز مشغول تولید و ضبط فیلم هستند و آن‌طور که مشخص است بخش‌هایی از این فیلم در سینما آفریقا ضبط می‌شود.

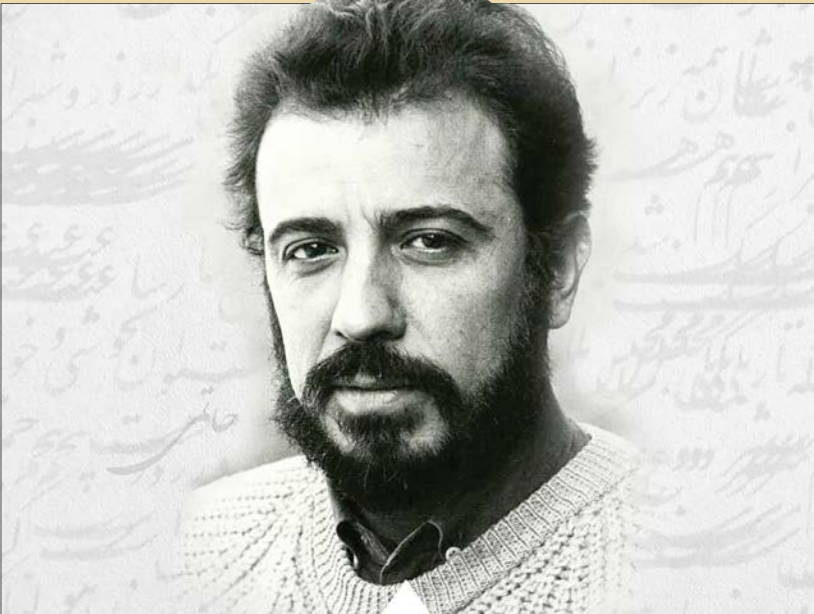
رضا عطاران در فیلم صد دام، نقش مردی را بازی خواهد کرد که به دلیل شباهت به صدام از اومی خواهند تا نقش بدل او را ایفا کند. شباهت عجیب رضا عطاران با صدام حسین قبل از اعدام از عوامل انتخاب این بازیگر برای فیلم صد دام بوده است. پدرام پورامیری، کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس این اثر در کارنامه کاری خود ساخت فیلم‌های سینمایی «نسبت خونی»، «جاندار» و «یادگار جنوب» را دارد و در عرصه فیلمنامه‌نویسی نیز آثاری چون «ما همه باهم هستیم» و «شنای پروانه» را نوشته است.

پورامیری سابقه نگارش فیلمنامه سریال «افرا» از آثار پر مخاطب تلویزیون را نیز در کارنامه دارد. این کارگردان در حال حاضر فیلم یادگار جنوب را بر پرده سینماها دارد. در این فیلم (صد دام) علاوه بر رضا عطاران، بازیگران چهار دیگر چون آزاده صمدی و پریناز ایزدیا از ایفای نقش می‌کنند.

بازگشت فریدون جیرانی به فیلمسازی

فریدون جیرانی پس از شش سال، دوباره روی صندلی کارگردانی می‌نشیند. او که آخرین بار سال ۹۷ فیلم «آشفستگی» را کارگردانی کرده بود، گرچه در این سال‌ها چندباری فیلمنامه‌هایی را برای ساخت به نگارش درآورد ولی ترجیح داد، منظر شرایط مناسب بماند. حال‌گویا شرایط مناسب با آغاز به کار دولت چهاردهم فراهم شده است. در واقع کارگردان قدیمی سینمای ایران در این سال‌ها بیشتر روزنامه‌نگاری کرده است. از گفت‌وگوهایش با بازیگران و فیلمسازان که بسیار هم دیده شدند تا تحلیل گذشته و حال سینمای ایران که دغدغه همیشگی او بوده است. از جیرانی به عنوان «تاریخ شفاهی سینمای ایران» یاد می‌شود. تحلیگری که همیشه جست‌وجوگر نسبت سینمای ایران با جامعه و تحولات اجتماعی بوده است. حالا او قرار است دوباره در دل سینمایی که درباره‌اش تحلیل دارد، فیلم بسازد؛ یک فیلم اجتماعی با موضوع روز که اگر پروانه ساختش تایان تابستان صادر شود، احتمالاً به چهل و سومین جشنواره فیلم فجر نیز خواهد رسید. همچنین برخی منابع خبری از «نام من مینا» به عنوان فیلم جدید این کارگردان نام بردند.

آن‌که از دل نمی‌رود...

سلام آقای حاتمی! حال شما چطور است؟ چقدر سفر تان طولانی شد؟ آخر گفته‌اند: از دل برود هر آن‌که از دیده برفت.

در مورد شما البته این ضرب‌المثل قطعاً صدق نمی‌کند. هر سال که از رفتن تان می‌گذرد، جای خالی‌تان بیشتر به چشم می‌آید. مبارکی تولد شخص بستگی به رفتارش با مردمان پیروانش دارد. علی حاتمی که اگر امروز بود، ۸۰ ساله می‌شد ایران و فرهنگ ایرانی را دوست داشت و برای زنده نگاه‌داشتن آن کوشش می‌کرد. مردی که هر لحظه فیلم‌هایش شبیه بهشت بود، خوشا به حالش. روحش شاد و تولدش مبارک.